

SĄD NAJWYŻSZY

Rzeczypospolitej Polskiej

Do druku nr 1969

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf

Warszawa, dnia 14 listopada 2017 r.

BSA III-021-402/17

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. 16.11.2017

Data wpływu AP-173-65(2)17

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 24 października 2017 r., GMS-WP-173-254/17 uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do *poselskiego projektu ustawy o ograniczeniu wykonywania pracy w placówkach handlowych*.

Z wyrazami szacunku

BSA III – 021 – 402/17

OPINIA

w sprawie poselskiego projektu ustawy o ograniczeniu wykonywania pracy w placówkach handlowych (druk Sejmu RP VIII kadencji: nr 1969)

1. Głównym założeniem projektowanej ustawy - jak wynika z treści jej uzasadnienia (punkt 1) - jest zagwarantowanie "osobom zatrudnionym w handlu" prawa do wypoczynku niedzielnego, którego realizacja powinna odbywać się z częstotliwością nie mniejszą, niż przypadającą dwa razy w ciągu czterech tygodni. Dla osiągnięcia celu obranego przez projektodawcę wcale nie jest konieczne uchwalenie całkowicie nowego aktu normatywnego. Warto bowiem odnotować, iż *de lege lata* materię, której dotyczy przedłożony projekt, reguluje - czyniąc to w sposób kompleksowy - Kodeks pracy. Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 151¹² k.p. "Pracownik pracujący w niedzielę powinien korzystać co najmniej raz na 4 tygodnie z niedzieli wolnej od pracy. Nie dotyczy to pracownika zatrudnionego w systemie czasu pracy, o którym mowa w art. 144". Z tej perspektywy uzasadnioną wydaje się być teza, zgodnie z którą dla zapewnienia pracownikowi świadczącemu pracę w niedzielę prawa do skorzystania co najmniej dwa razy na 4 tygodnie z niedzieli wolnej od pracy (art. 3 ust. 1 projektu) wystarczy, aby ustawodawca odpowiednio zmodyfikował aktualną treść art. 151¹² k.p.

Przy okazji warto nadmienić, iż przywołana regulacja art. 151¹² k.p., wyznaczająca minimalne standardy wypoczynku niedzielnego, posiada wymiar uniwersalny w tym sensie, iż kształtuje także sytuację prawną pracowników tymczasowych, co wynika z ogólnego odesłania zawartego w art. 5 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 360 ze zm.).

Skoro planowane przez projektodawcę zmiany legislacyjne w istocie sprowadzają się do powtórzenia (z niewielką korektą) rozwiązań normatywnych, które w polskim porządku prawnym funkcjonują od kilkunastu lat i które - według projektodawcy - wcale nie zostaną usunięte z obrotu prawnego (w projekcie nie proponuje się skreślenia art. 151¹² k.p.), to w takich okolicznościach projektowany akt normatywny należy uznać za zbędny.

2. Wadliwym zabiegiem legislacyjnym jest posłużenie się w treści projektowanych przepisów wyrażeniem "placówka handlowa". Jest to pojęcie nieostre, którego projektowana ustawa w żaden sposób nie definiuje, odsyłając w tym zakresie do art. 151^{9a} § 1 k.p. Tymczasem wymieniony przepis również nie zawiera definicji legalnej pojęcia "placówka handlowa". Według art. 151^{9a} § 1 k.p. "praca w święta w placówkach handlowych jest niedozwolona", a to oznacza tylko tyle, że przedmiotowa regulacja jedynie wprowadza bezwzględny zakaz wykonywania pracy w

dni świąteczne w "placówkach handlowych" i wcale nie precyzuje, w jaki sposób należy interpretować ten zwrot. Jednocześnie warto zauważyć, iż w pozostałych przepisach Kodeksu pracy ustawodawca także nie ustalił w sposób wiążący zakresu znaczeniowego pojęcia "placówka handlowa". Na marginesie można tylko zasygnalizować, iż próba zdefiniowania tego wyrażenia językowego na gruncie normatywnym została podjęta dopiero w obywatelskim projekcie ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (druk Sejmu RP VIII kadencji: nr 870).

3. Częściowe zastrzeżenia - z punktu widzenia zasad poprawności językowej - wzbudza proponowane przez art. 6 pkt 3 projektu nowe brzmienie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2017 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz.U z 2017 r., poz. 786 ze zm.). W treści nowelizowanego art. 24 ust. 1 ustawy o PIP, który zawiera wyliczenie uprawnień kontrolnych przysługujących inspektorom pracy, projektodawca dwukrotnie użył spójnika "oraz". Tę ułomność redakcyjną należałoby skorygować przez zastąpienie wyrazu "oraz" jego synonimem.